

פְּכֻלְהוּ. גְּדַפְיִיהוּ, פְּכֻלְהוּ. וְצֹאֲרִיהוּ, פְּכֻלְהוּ. רְאֲשֵׁי הַחַיּוֹת, פְּכֻלְהוּ. מְאִי כְכֻלְהוּ. פְּקַבְלֵי כְלָהוּ.

הַחַיּוֹת כְּכֻלָּם. מַה זֶה כְּמוֹ כָּלָם? כְּנִגְדַּךְ כְּלָם.

וְכֹרֵר אֵיבֹר וְאֵיבֹר שְׂבִיחוֹת פְּנִיגַד שְׂבִעָה תְּהוּמוֹת, וְכִנְגֵד שְׂבִעָה הֵיכְלוֹת, וְכִנְגֵד מִן הָאֲרֶץ לְרִקִיעַ, וְכִנְגֵד מִרְקִיעַ לְרִקִיעַ, וְהַשְׁעוֹר שֶׁל כָּלָם וְרוּמָם עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף חֲלָקִים מִשְׁעוֹרוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ.

וְעוֹד רִקִיעַ אֶחָד לְמַעְלָה מִן קֶרְנֵי הַחַיּוֹת, שְׂפָתוֹב (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל רְאֲשֵׁי הַחַיּוֹת רִקִיעַ. מִלְמַטָּה כְּמֵה מִרְפְּבוֹת, בְּיָמִין וּבִשְׂמָאל.

מִתַּחַת לַיָּם שְׂרוּיִים כֹּל דְּגֵי הַיָּם וְשִׁטִּים, מִתְּכַנְסִים בְּאַרְבַּע בְּזוּיּוֹם, יוֹרְדִים בְּדִרְגוֹתֵיהֶם, וְכֹל הַמִּרְפְּבוֹת נִקְרָאוֹת בְּשֵׁמוֹת. מִתַּחַת אֵלֶּה הוֹלְכִים וְשִׁטִּים אוֹתָם קִטְיִים, דְּרָגוֹת עַל דְּרָגוֹת, שְׂפָתוֹב (תהלים קד) זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפֵּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדוּלוֹת. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ הַדְּבָרִים.

מִצַּד שְׂמָאל הַתַּחְתּוֹן מְמַשְׁלֵת הַצֵּד הָאֲחֵר, וְאַחֲזוּזִים מְאוֹתָם שְׂלֻמְעֵלָה, וְיִרְדּוּ לְהַשְׁבֵּר מִכַּח הַחֲזֵק הַקְּדוּשׁ, כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ מִרְפַּבַּת פְּרַעָה וְחִילוֹ וְגו'. יְמִינְךָ ה' נֶאֱדָרִי בַכַּח. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, בְּשִׁעָה שֶׁהַבְּקָר מְאִיר וְהָאֵילַת עוֹמְדַת בְּמִקּוּמָהּ, מִתְּעַבְרַת בְּצִדָּהּ, וְנִכְנָסַת לְמֵאֲתִים הֵיכְלוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ. הָאָדָם שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּחֻצוֹת הַלְיָלָה בַּתּוֹרָה, בְּשִׁעָה שְׂמַתְעוֹרְרַת רוּחַ צְפוֹן (וּתְשׁוּקַת הָאֵילַת) וְכוּאֲבַת הָאֵילַת לְהַתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, בָּא עִמָּה לְעַמֵּד לְפָנָי הַמֶּלֶךְ, בְּשִׁעָה שְׂמָאִיר הַבְּקָר (וְאוֹתוֹ אָדָם מִתְּפַלֵּל תְּפִלְתּוֹ וְלִיחַד הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ כְּרָאוּי) מוֹשְׁכִים עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד.

מִסְתַּבֵּר בְּרִקִיעַ, שׁוֹרָה עָלָיו אוֹר

וְכֹרֵר שְׂיִיפָא וְשְׂיִיפָא דְּבַחַיּוֹת, לְקַבֵּל שְׂבִעָה תְּהוּמִין, וְלְקַבֵּל שְׂבִעָה הֵיכְלִין וְלְקַבֵּל מְאַרְעָא לְרִקִיעָא. וְלְקַבֵּל מִרְקִיעָא לְרִקִיעָא, וְשִׁיעוֹרָא דְכֻלְהוּ וְרוּמָהוֹן עֲשָׂרִין וַחֲמִשָּׁה אֶלְפִין חוֹלְקִין, מִשְׁיַעוֹרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּמֵה דְאוּקִימְנָא.

וְעוֹד רִקִיעָא חַד לְעֵילָא, מִן קֶרְנֵי הַחַיּוֹת, דְּכַתִּיב, (יחזקאל א) וְדַמּוֹת עַל רְאֲשֵׁי הַחַיּוֹת רִקִיעַ. מְלַרַע כְּמֵה רְתִיכִין, בְּיָמִינָא וּשְׂמָאלָא. מִתַּחַת יָמָא שְׂרָאן כְּלָהוּ נוּנֵי יָמָא, וְשְׂטָאן, אַתְּכַנְפוּ בְּזוּיָהוֹן אַרְבַּע, נַחְתִּין בְּדִרְגֵייהוּ, וְכֻלְהוּ רְתִיכִין אַקְרוּן בְּשִׂמְהוֹן. מִתַּחַת אֵלִין, אֲזֵלִין וְשְׂאֲטִין אֵינּוֹן זְעִירִין, דְּרָגִין עַל דְּרָגִין, דְּכַתִּיב, (תהלים קד) זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפֵּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִם גְּדוּלוֹת. וְהָא אוּקִימְנָא מְלִי.

מִסְטָר שְׂמָאלָא תַתָּא, קוּזְמִיטָא סְטָרָא אַחְרָא וְאַחֲדִין מְאִינּוֹן דְּלְעֵילָא, וְנַחְתּוֹ לְאַתְבָּרָא מִחֵילָא תְּקִיפָא קְדִישָׁא. כְּמֵה דְאוּקִימְנָא, מִרְפַּבַּת פְּרַעָה וְחִילוֹ וְגו'. (שמות ט"ו) יְמִינְךָ יי' נֶאֱדָרִי בַכַּח. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, בְּשִׁעָתָא דְצַפְרָא נְהִיר, וְאֵילְתָא קִיִּימָא בְּקִיּוּמָהּ, אַתְעַבְרַת בְּסְטָרָהּ, וְעָאלַת בְּמֵאֲתָן הֵיכְלִין דְּמִלְכָּא. בַּר נֶשׁ דְּאַשְׁתַּדֵּל (דף נ"ז ע"א) בְּפִלְגוֹת לֵילִיא בְּאוּרִייתָא, בְּשִׁעָתָא דְאַתְעַר רוּחָא דְצְפוֹן, (ס"א וְתִיאֲבָתָא דְאֵילְתָא) וְכֹאֲיַבַת אֵילְתָא לְאַתְעַרָא בְּעֵלְמָא, אֲתִי עִמָּה לְקִיִּימָא קְדָם מִלְכָּא, בְּשִׁעָתָא דְנְהִיר צַפְרָא (ס"א וְהָוָא בַּר נֶשׁ צְלִי צְלוֹתָהּ וְלִיחַד שְׁמִיהּ קְדִישָׁא בְּדָקָא יְאוֹת)

מִשְׁכִּין עָלֶיהָ חַד חוּטָא דְחֶסֶד.

מִסְתַּבֵּר בְּרִקִיעַ, שְׂרִיא עָלֶיהָ נְהִירוֹ דְסְכֻלְתָּנוּ דְדַעְתָּא קְדִישָׁא, וּמִתְעַטֵּר

ההשפלה של דעת הקדושה, ומתעטר בו האדם, וכלם פוחדים ממנו. אז היכל הזה נקרא בן לקדוש ברוך הוא, בן היכל המלך. נכנס לכל שעריו, ואין מוחה בידו. בשעה שקורא להיכל המלך, כתוב עליו (תהלים קמה) קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת. מה זה באמת? כמו שבארנו, (מיכה ז) תתן אמת ליצקב, שידע ליחד את השם הקדוש בתפלתו (בעולם) כראוי, וזו עבודתו של (השם) המלך הקדוש.

ומי שידע ליחד את השם הקדוש כראוי, מעמיד אמה יחידה בעולם, שכתוב (שמואל ב ז) ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. ועל זה בארנו, כל כהן שלא יודע ליחד את השם הקדוש כראוי, אין עבודתו עבודה, שהרי הפל תלוי בו, עבודה עליונה ועבודה תחתונה. וצריך לכוון לב ורצון כפי שיתברכו עליסנים ותחתונים.

כתוב (ישעיה א) כי תבאו לראות פני. כל אדם שבא ליחד את השם הקדוש, ולא מתכוון בו בלב ורצון ויראה כפי שיתברכו בו עליונים ותחתונים, וזרקים את תפלתו החוצה, וכלם מכריזים עליו לרע. והקדוש ברוך הוא קורא עליו, כי תבאו לראות פני.

כי תבאו לראות הנה צריך להיות! מה זה לראות פני? אלא כל פני המלך הללו גנוזים בעמק (במקום) אחר החשכה (ישתחשך סתרו וכל וכו'), וכל אותם שידעו ליחד את השם הקדוש כראוי מתבקעים כל אותם כתלי החשכה, ופני המלך נראים ומאירים לכל. וכשהם נראים ומאירים, כל העליונים והתחתונים מתברכים, ואז נמצאות ברכות בכל העולמות, ואז כתוב לראות פני.

פני. אלא כל אינון אנפין דמלפא, טמירין בעמקא (נ"א באתר) לכתר חשוכא (ס"א ישתחשך סתרו וכל וכו') וכל אינון דידעין ליחדא שמא קדישא כדקא יאות מתבקעין כל אינון כותלי חשוכא, ואנפין דמלפא אתחזיין, ונהרין לכלא. וכד אינון אתחזיין ונהרין, מתברכין פלא עלאין ותתאין. פדין ברפאן אשתכחו בכלהו עלמין, וכדין כתיב לראות פני.

ביה בר נש, ודחלין מניה פלא. פדין האי בר נש אקרי כרא לקודשא בריה הוא, בר היכלא דמלפא. עאל בכל תרעוי, לית דימחי בידיה.

בשעתא דקרי להיכלא דמלפא, עליה כתיב, (תהלים קמה) קרוב יי' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת. מאי באמת. כמה דאוקימנא, (מיכה ז) תתן אמת ליצקב, דידע ליחדא שמא קדישא בצלותיה (נ"א בעלמא) פדקא יאות. ודא פולחנא דמלפא (נ"א דשמא) קדישא.

ומאן דידע ליחדא שמא קדישא כדקא יאות, אוקים אומא יחידא בעלמא, דכתיב, (שמואל ב ז) ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. ועל דא אוקימנא, כל כהן דלא ידע ליחדא שמא קדישא כדקא יאות, לאו פולחניה פולחנא. דהא כלא ביה תליא, פולחנא עלאה, ופולחנא תתאה. ובעי לכוונא לבא ורעותא, בגין דיתברכו עלאי ותתאי.

כתיב (ישעיה א) כי תבאו לראות פני. כל בר נש דאתי ליחדא שמא קדישא, ולא אתכוון ביה בלבא ורעותא ודחילו, בגין דיתברכו ביה עלאי ותתאי, רמאן ליה צלותיה לבר, וכלא מכריזי עליה לביש. וקודשא בריה הוא קרי עליה כי תבאו לראות פני.

כי תבאו לראות מיבעי ליה, מאי לראות